

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16235/2024
26.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници малолетне тужиље АА из ..., коју заступа законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Ивана Јуришић Тркуља, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 246/24 од 08.05.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија малолетне тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 246/24 од 08.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 57/24 од 11.03.2024. године, ставом првим изреке, измењена је одлука о висини издржавања садржана у пресуди Основног суда у Кикинди П2 434/14 од 26.01.2015. године, па је обавезан тужени да на име свог доприноса издржавању малолетне тужиље плаћа месечно 10.000,00 динара, почев од 02.11.2013. године па убудуће, с тим што је доспеле а неисплаћене рате, дужан да плати одједном у року од 15 дана, а будуће до 15. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом од 16. у месецу до исплате досуђеног издржавања. Ставом другим изреке, преко досуђених 10.000,00 динара до тражених 15.000,00 динара, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 246/24 од 08.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба малолетне тужиље, док је жалба туженог делимично усвојена, тако што је првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу одлуке о главном захтеву и одбијен део захтева да се тужени обавезе да на име свог доприноса дечијем издржавању плаћа преко износа од 5.000,00 динара до досуђеног износа од 10.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 02.11.2023.

године па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим што је доспеле а неисплаћене рате дужан да плати одједном у року од 15 дана, а будуће до 15. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом од 16. у месецу до исплате, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена у преосталом ожалбеном, а непреиначеном делу одлуке о главном захтеву и у делу у коме је одлучено о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену малолетна тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију, уз захтев за накнаду трошкова одговора.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23), у вези са чланом 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05 – 6/15) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 434/14 од 26.01.2015. године, тужени је обавезан да на име свог доприноса издржавању малолетне тужиле плаћа 4.000,00 динара месечно, почев од 16.11.2014. године па док трају законски услови. У време доношења ове одлуке малолетна тужила је била стара пет месеци, живела је у заједници са мајком која је била без прихода и здрава, као и са мајчиним родитељима, а породица се издржавала од обављања пољопривредних послова. Тужени је живео у заједници са својим родитељима који су били пензионери. Издржавао се од месечне зараде у износу од 22.000,00 динара месечно (који рад се одвијао ноћу) и од повремених обављања физичких послова по селу. Пресудом Основног суда у Кикинди П2 435/23 од 07.12.2023. године (донетом током овог поступка), измењена је пресуда Основног суда у Кикинди П2 434/14 од 26.01.2015. године, тако што је делимично усвојен тужбени захтев мал. тужиле и обавезан тужени да убудуће на име њеног издржавања плаћа 8.000,00 динара месечно (од подношења тужбе 02.11.2023. године за измену претходне судске одлуке), која је у том делу постала правноснажна, док је преко тог износа до траженог износа од 12.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж2 49/24 од 31.01.2024. године, усвојена жалба мал. тужиле и укинута првостепена пресуда у одбијајућем делу и одлука о трошковима парничног поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Висина месечне накнаде за издржавање храненика по решењу Министарства рада и социјалне политике износи 45.196,00 динара месечно, почев од 31.01.2024. године.

Малолетна тужила је сада стара 9 година, живи у заједници са мајком и сестром по мајци (узроста годину дана) у изнајмљеном стану, за који закупнина износи 170 евра месечно, уз обавезу плаћања још 20.000,00 динара месечно за режијске трошкове. Мајка мал. тужиле је запослена, остварује зараду у износу од 55.000,00 динара месечно и нема ништа од имовине на свом имену. За сестру по мајци мал.

тужиље њен отац редовно плаћа издржавање у износу од 9.500,00 динара месечно. Потребе мал. тужиље за издржавање износе 36.000,00 динара месечно, од чега за: исхрану 30.000,00 динара јер је склона гојазности, па је мајка без посебног упута лекара почела са посебним режимом исхране, одећу и обућу око 4.000,00 динара и средства личне хигијене око 2.000,00 динара. Поред ових трошкова, постоје и додатни трошкови за мал. тужиљу на годишњем нивоу и то за: набавку књига за школу од 8.000,00 динара плаћени почетком школске године (по 670,00 динара месечно), трошкове путовања на Златибор од 30.000,00 динара које је платила мајка (што износи по 2.500,00 динара месечно) и трошкови екскурзије од око 2.000,00 динара годишње (што износи по 167,00 динара месечно). Не остварује право на дечији додаток. Тужени је до сада редовно плаћао издржавање и понекад куповао мал. тужиљи нешто од гардеробе или ствари за школу. Тужени је стар 31 годину, запослен је и остварује зараду у износу од 50.950,00 динара. Завршио је осмогодишњу школу. Обавља послове ... . Не бави се додатним радом. Не болује од хроничних болести. Део зараде не прима на руке. Живи у заједници са супругом која је запослена и месечно зарађује око 70.000,00 динара. Са њима живе две пунолетне ћерке из раније везе његове супруге од којих је једна на школовању, за коју њен отац не плаћа издржавање, и заједничко мал. дете које је старо 5 година. Живе у кући његовог таста где режијски трошкови у зимским условима износе око 30.000,00 динара. Дете туженог из нове заједнице креће у вртић за који треба издвојити око 10.000,00 динара месечно. Тужени нема у власништву непокретну имовину. Има обавезу отплате кредита до 17.01.2029. године, са ратом од 25.000,00 динара месечно.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да су се стекли услови за измену раније одлуке у погледу висине издржавања мал. тужиље из разлога јер је од њеног доношења протекло скоро 9 година, за које време су повећане потребе мал. тужиље као примаоца издржавања, позивајући се на члан 164. у вези чланова 160., 161. и 162. Породичног закона РС и члана 27. ствови 1. и 2. Конвенције о правима детета. Обавезао је туженог да плаћа издржавање мал. тужиљи у досуђеном износу од 10.000,00 динара месечно, сматрајући да ће тим износом, уз износ који мајка одваја за њено издржавање, бити задовољене њене потребе као повериоца издржавања, узимајући у обзир старосну доб мал. тужиље и њене потребе у васпитању, образовању и развоју, као и имовинске прилике оба родитеља који имају обавезу да доприносе издржавању још по једног детета (млађег узраста од мал. тужиље), а преко тог износа до износа од 15.000,00 динара тужбени захтев одбио. Приликом одлучивања о висини тужбеног захтева водио је рачуна о минималној суми за издржавање која представља корективни фактор за одређивање потреба малолетне деце.

Другостепени суд је био става да су се испунили услови за измену претходне судске одлуке о висини обавезе издржавања мал. тужиље (пресуда Основног суда у Кикинди П2 434/14 од 26.01.2015. године), прихвативши као правилно утврђено чињенично стање у првостепеном поступку у погледу редовних потреба мал. тужиље на име издржавања, могућностима туженог да доприноси њеном издржавању и имовинским приликама оба родитеља, укључујући и њихове обавезе издржавања према још по једном мал. детету. Међутим, имао је у виду да је приликом одлучивања првостепени суд занемарио чињеницу да је правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 435/23 од 07.12.2023. године измењена претходна судска одлука о издржавању мал. тужиље, тако што је обавезан тужени да доприноси њеном издржавању износом од по 8.000,00 динара месечно почев од 02.11.2023. године, а

преко тог износа до тада укупно траженог износа од 12.000,00 динара тужбени захтев одбијен, те да је решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж2 49/24 од 31.01.2024. године та одлука укинута у одбијајућем делу и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је мал. тужиља преиначила тужбу тражећи тужбеним захтевом на име издржавања износ од по 15.000,00 динара месечно. Због тога је другостепени суд одбио жалбу мал. тужиље и потврдио првостепену пресуду у одбијајућем делу (преко 10.000,00 динара до тражених 15.000,00 динара), а делимично усвојио жалбу туженог, преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу одлуке о главном тужбеном захтеву тако што је одбио део захтева да се тужени обавезе да на име свог доприноса издржавању детета плаћа преко износа од 5.000,00 динара, до досуђеног износа од 10.000,00 динара почев од подношења тужбе 02.11.2023. године па убудуће док за то постоје законску услови, а да доспеле а неисплаћене рате плати одједном року од 15 дана. Другостепени суд је био става да ће са досуђеним износом од 8.000,00 динара (у ком делу је пресуда Основног суда у Кикинди П2 435/23 од 07.12.2023. године постала правноснажна), уз износ од 5.000,00 динара (досуђен пресудом Основног суда у Кикинди П2 57/24 од 11.03.2024. године), што чини износ од укупно 13.000,00 динара месечно, уз издржавање које јој пружа мајка, потребе мал. тужиље у издржавању бити адекватно задовољене. Ово без обзира што су потребе мал. тужиље, према исказу њеног законског заступника, 36.000,00 динара месечно, јер се потребе мал. тужиље (старе 9 година) по оцени другостепеног суда могу задовољити и износом од 26.000,00 динара месечно, који треба да обезбеде оба родитеља, при чему је сходно члану 162. став 3. Породичног закона, имао у виду могућности туженог, да има још једно малолетно дете (које је старо 5 година) из друге заједнице према којем такође има обавезу издржавања, његове имовинске прилике и могућности остваривања зараде, те да издржавање треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете које ужива родитељ дужник издржавања, док преостали износ на име издржавања треба да обезбеди мајка.

Другостепена одлука је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Према одредби члана 164. Породичног закона висина досуђеног издржавања може се повећати или смањити, зависно од промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Правилно су нижестепени судови закључили да су испуњени услови за измену раније судске одлуке о висини издржавања малолетне тужиље (пресуда Основног суда у Кикинди П2 434/14 од 26.01.2015. године) у смислу члана 164. Породичног закона. Правилно је другостепени суд оценио све релевантне околности прописане одредбом члана 160. Породичног закона које су од утицаја на одлуку о висини издржавања малолетне тужиље и то према њеном узрасту и месечним потребама, као и према

могућностима туженог као дужника издржавања да доприноси њеном издржавању, посебно имајући у виду да он има обавезу издржавања према још једном малолетном детету узраста 5 година.

Супротно наводима ревизије, и по оцени Врховног суда имајући у виду све све околности конкретног потребе малолетне тужиље се могу задовољити износом од укупно 26.000,00 динара месечно, имајући у виду њен садашњи узраст, у ком износу треба да учествују оба родитеља (свако са износом од по 13.000,00 динара месечно), који имају обавезу издржавања (свако од њих) према још једном мал. детету (оба млађа од мал. тужиље), а којим износом њихова егзистенција (оба родитеља остварују приближно иста примања: мајка око од 55.000,00 динара, а отац око 51.000,00 динара) неће бити угрожена. Процена мајке мал. тужиље о трошковима исхране за њу на месечном нивоу због кориговања исхране (услед склоности мал. тужиље гојзности) није поткрепљена адекватном медицинском документацијом.

У преосталом делу ревизијом тужене се оспорава утврђено чињенично стање, што по члану 407. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

На основу члана 414. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију одбијен је као неоснован због чега је одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић